

אלון הכפר

נוצר באמצעות AI

גיליון 159 – אפריל 2026

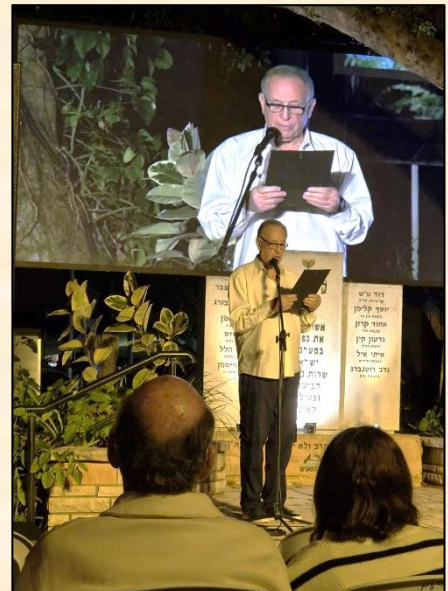

משולחן המזכריות

יום הזיכרון ויום העצמאות

השנה, לאחר התלבטויות רבות עקב המצב הבטחוני, קבלנו החלטה לקיים את אירועי יום הזיכרון ויום העצמאות. לשמחתנו, המצב אפשר את קיום האירועים.

הטקס בערב יום הזיכרון היה יפה ומרגש וקהל רב הגיע אליו. תודה לכל מי שארגן את הטקס – לאסנת הבימאית, לקארין שסידרה את הפרחים על קיר הנופלים, לעובדי הוועד שהכינו את המקום לקראת הטקס. תודה לתושבי הכפר המתנדבים כל שנה להנחות את הטקס, לשיר ולהקריא קטעי קריאה.

בערב יום העצמאות המשכנו במסורת של קיום אירוע במגרשי הספורט עם מתקנים מתנפחים לילדים ודוכני מזון. הפעם, בגלל אי הוודאות על קיום האירוע, צמצמנו את דוכני המזון.

למרות זאת, היה אירוע מהנה ושמח, תושבים רבים הגיעו ובזמן שהילדים נהנו מהמתקנים המתנפחים, המבוגרים נהנו ממפגש חברתי.

חינוך ברמות השבים

אורלי אוריון ליור

שמרו את התאריך!

פעילות "הכר את הכפר" לשכבה ד'

ועדת חינוך וארכיון הכפר שמחים להזמין את ילדי שכבה ד' לפעילות "הכר את הכפר" – משחק מטרה חווייתי ברחבי רמות השבים, שהופך כבר למסורת! (תוכנן במקור ל 9.3)

הפעילות נועדה לחבר את הילדים לסיפורים, למקומות ולאנשים שעושים את הכפר והכל בדרך של משחק, גיבוש והנאה.

מתי ואיפה?

- יום ושעה: יום שני, ה- 25.5, מיד לאחר סיום הלימודים, ב- 13:15. הילדים ירדו מההסעות ישירות בגן השעשועים.
- סיום משוער: סביב השעה 16:00.

מה בתכנית?

- ארוחת צהרים: נפתח בשתייה ובפיצות חמות וטעימות לכולם.
- יוצאים לשטח: פעילות "משחק מטרה" אינטראקטיבית ברחבי הכפר.
- הדרכה: את הפעילות ילוו וידריכו הקומונרים האהובים שלנו בהובלת תמר ישר ויעל בוגין מהארכיון.

הפעילות ממומנת במלואה ע"י ועדת חינוך רמות השבים.

לקראת טנא היילודים

פסח חלף, יום העצמאות עבר ובתווך גם מלחמה והפסקת אש,
ואנו שוב בספירת הזאטוטים שנולדו לנו בכפר בשנה הזו, מחג שבועות הקודם.
כולנו רוצים להכיר את התינוקות החדשים.
לשם כך, אנא שלחו לנו חומר אודות הנולד/ת ואנו נפרסם בעלון הבא.

נוצר באמצעות AI

יש לשלוח:

- * תמונה של הילד/ה + תאריך לידה
- * שם פרטי ומשפחה + שמות ההורים
- * מיקום הילד/ה במשפחה
- * כמה מילים או משפטים שמייחדים אותו/ה
- * אם יש למשפחתו/ה היסטוריה בכפר.

את החומר יש לשלוח להדס אביסדריס hadasavi@hotmail.com
טלפון לשאלות: 050-6223492

מועדון ההרצאות של יום שלישי

להלן ההרצאות המתוכננות לחודש מאי:

תאריך	שם המרצה	נושא ההרצאה
12.5.26	דוד תאני	מהאלטע זאכן ועד ebay
26.5.26	יחיאל נאור	עולם הטקסטיל החכם

התכנסות בחדר ותיקים בשעה 17:00 - ההרצאה בשעה 17:30

עלות 20 ₪

ברכות

ברכות חמות לד"ר מיכאל מרוז בהגיעו לגיל 95.

השתתפות בצער

אנו משתתפים בצערו של רמי ליפמן במות אחיו יגאל לביא ז"ל.

הבריכה חדשות ועדכונים מ

סנת קהילי

תושבים יקרים,

צוות הבריכה המסור עסוק בתקופה האחרונה, כולל בזמן המלחמה, בהכנות, שדרוג ומירוק פניה של הבריכה שלנו וסביבתה, כולל הקפדה על היבטי הבטיחות, הבריאות והנוחיות להנאתכם.

בשעה טובה ומוצלחת הבריכה תיפתח לקהל הרחב ביום ראשון ה- 3.6.2026.

אנחנו מאחלים הצלחה רבה למשה ולמיכאל ולכל הצוות שלהם, ותיקים וצעירים, ומקדמים בברכה ובאיחולי הצלחה את נועם דואלי, מנהל המזנון החדש.

בשנה שעברה פנו אלינו תושבים מהכפר, לגבי האפשרות לאפשר לילדיהם שגדלו בכפר אך לא גרים כאן כעת, ליהנות ממנוי בעלות ובהנחה של תושבים. כעמותה אחראית ומסודרת, פנינו ליועץ המשפטי שלנו לקבלת חוות דעת בנושא, בתקווה שנוכל להיענות לבקשה. חוות הדעת, הנסמכת על הוראות החוק ותקדימים משפטיים, מבהירה כי אנו מנועים מכך מפאת הסכנה של חשיפת העמותה לתביעות משפטיות בגין אפליה. הפתרון המוצע הוא רכישת כרטיסיות מוזלות ע"י תושבי הכפר, המאפשרות כניסה בכל ימות השבוע, כולל שבתות.

בשבת הקרובה, ה- 2.6.2026, יתקיים אירוע פתיחת העונה המסורתי שהפרטים עליו מובאים להלן, כמו גם שעות הפתיחה והמחירונים. במהלך האירוע בשבת ניתן יהיה לרכוש מנויים לעונת הרחצה בקופת הבריכה.

מחכים לכם בשמחה בפנינת הכפר שלנו,
להתראות בעונת רחצה שלנו, נעימה, מרעננת ומהנה.

עונת הרחצה החדשה תיפתח בשעה טובה ביום ראשון, 3.5.2026.

בשבת, 2.5.2026, בין השעות 10:00-17:00

יתקיים אירוע פתיחת העונה !

הכניסה חופשית לתושבי רמות השבים ובני משפחתם (ילדים ונכדים) בלבד.
תושבי כפר מל"ל מוזמנים בעלות כניסה של 50 ש"ח לאדם.

מה בתוכנית?!

רחצה בבריכה, מתקנים מתנפחים, כיבוד, נשנושים ושתייה.

♥ הואו אלהות וליהנות בפנינת הכפר שלנו ♥

האירוע יתקיים בכפוף להוראות פיקוד העורף שיהיו תקפות באותו הזמן.

שעות פתיחת הבריכה – קיץ 2026

מאי	יוני	יולי	אוגוסט	ספטמבר	
06:00-10:00	06:00-10:00	06:00 - 08:00	06:00 - 08:00	06:00-10:00	שחיית בוקר ימים א'-ו* יום
12:00-19:30	11:30-19:30	08:00-20:00	08:00-20:00	12:00-19:30	לילה
		ג, ה, רצוף עד 22:00	ב, ד, רצוף עד 22:00		שבת וחג
09:00-18:00	09:00-19:00	08:00-19:00	08:00-19:00	09:00-18:00	שישי וערבי חג
10:00-18:00	10:00-18:00	08:00-18:00	08:00-18:00	10:00-18:00	

* שחיית הבוקר היא לשוחים בלבד. לא ניתן לשהות בשטח הבריכה ומתקניה.
הרחצה בבריכה מסתיימת רבע שעה לפני שעת הסגירה.

מחירון לתושבים – לא כולל שבתות וחגים

תשלומים (באשראי או בהמחאות)					דמי מנוי ב - ש	מס' אנשים
ליום 1.9.26	ליום 1.8.26	ליום 1.7.26	ליום 1.6.26	ליום 3.5.26		
160	160	160	160	160	800	יחיד
250	250	250	250	250	1,250	זוג
340	340	340	340	340	1,700	3 נפשות
380	380	380	380	380	1,900	4 נפשות
420	420	420	420	420	2,100	5 נפשות
40	40	40	40	40	200	פעוט וכל נפש נוספת במשפחה

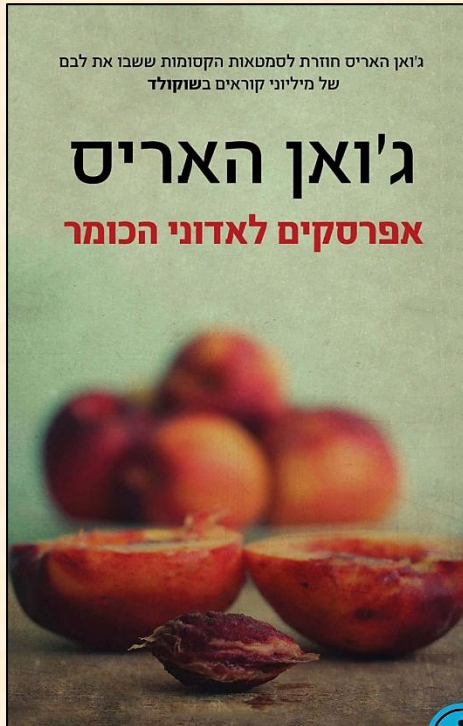

מחירון לתושבים – כולל שבתות וחגים

תשלומים (באשראי או בהמחאות)					דמי מנוי ב - ש	מס' אנשים
ליום 1.9.26	ליום 1.8.26	ליום 1.7.26	ליום 1.6.26	ליום 3.5.26		
200	200	200	200	200	1,000	יחיד
300	300	300	300	300	1,500	זוג
400	400	400	400	400	2,000	3 נפשות
440	440	440	440	440	2,200	4 נפשות
480	480	480	480	480	2,400	5 נפשות
60	60	60	60	60	300	פעוט וכל נפש נוספת במשפחה

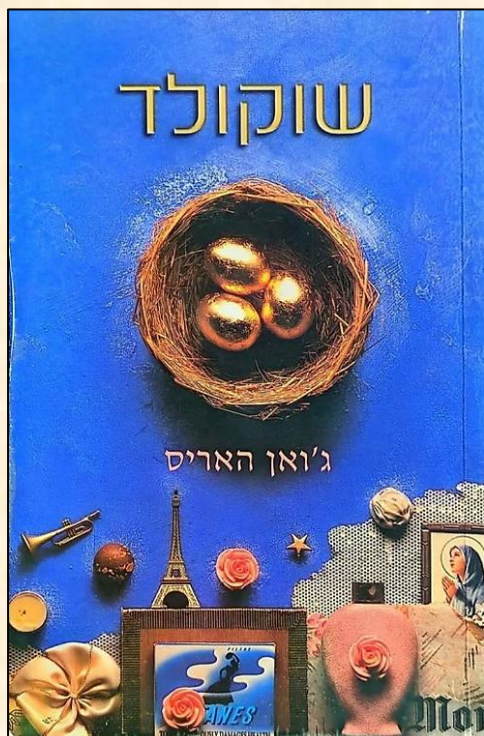
הפינה הקטנה על הספר כאנית קין

אני אוהבת שהספריות הקטנות מזמנות לי ספרים שבדרך אחרת לא הייתי מגיעה אליהם. השבוע זה היה הספר 'אפרסקים לאדוני הכומר' מאת ג'ולן האריס. זהו ספר ההמשך לספרה 'שוקולד' שהפך גם לסרט מעולה עם ז'ולייט בינוש וג'וני דאפ.

ויאן ואנוק מקבלות מכתב מעולם המתים, לכאורה, והן חוזרות לכפר שבו מתרחשת עלילת הספר 'שוקולד'. עבר זמן, ויאן התבגרה מעט וגם התיישבה מחיי הנוודות ואנוק גדלה להיות נערה חכמה, עדינה ודומה לאימה בראיית דברים הנסתרים מן העין.

ויאן שבילדותה נדדה הרבה עם אימא שלה ממקום למקום ובכל מקום הביאו משב רוח רענן של חידושים, חוזרת לכפר שבו החידושים והשינויים יוצרים קונפליקטים ויותר הרבה רוע והתנשאות עם ניואנסים של שנאת זרים, שמופיעים בספר 'שוקולד', כלפיה וכלפי אותם נוודים ששטים על ספינות קטנות בנהרות צרפת.

כשעברתי לגור עם החבר שלי, שלימים יהפוך להיות האיש שלי, ברמות השבים, לפני ארבעה וחצי עשורים, המשפט שליווה אותי בתקופה הראשונה בהיכרותי עם א-נשים חדשים בכפר היה – של מי את? בהתחלה זה הביך אותי אחר כך הצחיק אותי, כי תמיד הייתי כלנית ברקן בזכות עצמי. עבר זמן לא רב והתעריתי בכפר, יום אחד האיש שלי ראה בקצה הרחוב שלנו מישהי שנתקעה עם גלגל מפונצ'ר וכמובן הוא מיד הציע לה עזרה. לפני שהם נפרדו היא שאלה אותו, של מי אתה?

אין צורך לקרוא את הספר 'שוקולד' כדי לקרוא וליהנות מהספר 'אפרסקים לאדוני הכומר', אמנם זה ספר המשך אך הוא גם עומד בפני עצמו. ולכל מי שאין סבלנות לקרוא בימים אלה, הסרט 'שוקולד' משודר בנטפליקס. ממתק אמיתי.

מה חדש בספרייה הקטנה

כלנית קין

אני מבינה שלמרות שלא היה ממש סדר פסח הרי שסדר לקראת פסח היה גם היה. הספריות הקטנות מלאות בספרים לפעמים הרבה יותר ממה שהן יכולות להכיל. אני מנסה לשנע את הספרים מספרייה לספרייה, זה ייקח קצת זמן, ועד אז פשוט בואו לקחת ספרים לקריאה לכם, לבני ביתכם, לילדים, לנכדים. האוצרות מחכים לכם וכדאי לדגום פה ושם ספרייה קטנה אחרת כי המבחר משתנה מספרייה לספרייה, מבוקר לערב, מיום ליום, ומשבוע לשבוע.

קריאה נעימה,

תמיד שמחה לשמוע מכם במייל

Calanit.cain@gmail.com

או בהודעה בוואטסאפ

054-6302336

עדכון נוער

ארץ אברהם, רכז הנוער

אז מה היה לנו החודש בפעילות התנועתית?

שמחנו והתרגשנו לחזור לפעילות מלאה בלול, ולפגוש מחדש את כל החניכים. חזרנו לצבירת חוויות משותפת, להעברת פעולות ובעיקר לציון ימי הזיכרון והעצמאות. בהובלת הנוער ובהשתתפות הגרעינים, טקס יום הזיכרון לשואה ולגבורה יצא לפועל. הנוער נרתם, התחבר והשתתף בטקס מכבד ומשמעותי עבור קהילת הכפר כולה. בנוסף, אירחנו החודש בלול אירוע במסגרת פרויקט "זיכרון בסלון". אירחנו לסיפור עדות משמעותי ומעניין את שמעונה, דור שני לניצולת שואה שסיפרה את הסיפור של אמה. הקשבנו, התעניינו וזכינו לשמוע עדות מרתקת. יצאנו מחוזקים ועם מסר של תקווה וחיבור בימים מורכבים אלו.

בנוסף, החניכים עברו לאורך החודש האחרון פעולות משמעותיות וחשובות בהתאם לימי הזיכרון והעצמאות. דיברנו על זיכרון, ציונות, גבורה ובעיקר על תקווה ואופטימיות לימים שקטים ושלוים יותר. תודה לצוות ההדרכה של הלול על בניית תכנים איכותיים וערכיים עבור החניכים!

בסיומו של שבוע העצמאות, נפגשנו לשיחה חשובה במיוחד עם רונית, אימו של רס"ל טל להט ז"ל שנפל במלחמת חרבות ברזל. טל שירת ביחידת מגלן והותיר אחריו מורשת של נתינה וחתימה למצוינות. במהלך הערב שוחחנו על חוסן, התמודדות עם אתגרים ועל חשיבה חיובית ויציאה ממשברים. הנוער השתתף בשיח ובסיומו של ערב משמעותי ואינטימי יצא עם מסקנות ומחשבות להמשך.

חדשות מהקומונה

קומונת רמות השבים השלישית: אורי, אורי, רואי, תמר וכליל

שלום לכולם,

הזמן רץ וכבר הגיע הרגע לסכם את חודש אפריל!!

התחלנו את החודש בחופשת פסח של שבוע ואחריה חזרנו לאירוע קומימונה שמחה וטעימה. התגעגענו מאוד במהלך החופש והיה לנו כיף לחזור באווירה טובה, להכין ולאכול מופלטות, לשמוח, לשיר ולרקוד עם חניכי ושבב"ג הלול. אין עליכם!!

החודש ציינו גם את ימי הזיכרון הלאומיים. היה לנו טקס יום השואה היפה והמרגש בבית העם, שהכינו חניכי השבב"ג ושבוע אחריו הגענו לקחת חלק בטקס יום הזיכרון של הכפר במגרש, שהיה גם הוא עצוב ומרגש מאוד. לאחר הטקס התאספנו כל שבב"ג הלול במועדון לערב שירי לוחמים והקדשנו את הערב לזכר הלוחמים שנפלו בהגנה על המדינה שלנו בשירה ובנגינה יחד. היה מרגש מאוד (:

החודש גם חזרנו לשגרה בחווה החקלאית של דרום השרון שאנחנו מתנדבים בה, אחרי המון זמן שלא.

אנחנו עם הפנים קדימה לקראת הקיץ ההולך והמתקרב, ומאחלים לכולם המשך ימים שקטים ורגועים 🙏

אוהבים! הקומונה

ערימה (בהשראת הממ"ד)

זה זה

מלחמה,
חיים ומוות,
שמאל, ימין, ישר,
פוליון, הקו הצהוב, עוטף,
הקו הסגול, קוים אדומים, עזה,
טיל, פצפונת, ראש מתפזר, רסיס, ירוט,
התראה, "הכנסו למרחב המוגן", צפון, דרום,
גוש דן, השפלה, מרחב ירקון, מרחב השרון, פגיעה,
נהריה, יראון, חניתה, בצת, ערב אל ערמשה, אש, כיתת כוננות,
ברהנו טגניה, מד"א, פקע"ר, מד"אפקע"ר, זק"א, כב"א, ערוץ 14, חבלה,
משואה, ביב, בנגביר, ילד ז, שרה, פרצוף פצצה, פוטושופ, מיאמי, הנדוס תודעה,
אמאל"ה, חניתה, רובי המרשלג, אורי משגב, בסיג', משגב עם, חיזבאללה, רדואן, חרדה,
פתח תקווה, סיכול, משא ומתן, רמת גן, ללא רוח חיים, נמות לא נתגייס, בליסטי, כיפת ברזל,
נכדים, הורים, עולה יורדת, בור, רחפנים, אכילה ריגשית, מעד, מקלט, אדום, התקהלות, מחאה, חץ,
חיל האוויר, הר הרצל, כוחות מיוחדים, רקטה, אפ שלושים וחמש, שלוש לפנות בקר, אזעקה, נפילה.
טראמפ,
מציל או משוגע?
אורניום מועשר, בטן האדמה,
אירן, ישראל, ארה"ב, ז"ל, הלוויה, בד"צ,
סכנה קיומית, בחירות, תקציב, חרדים, משילות, בג"צ,
סן, רס"ל, סמ"ר, סמל, סמ"ר, עשרה דגלים אדומים, רמטכ"ל.
דובר צה"ל מודיע, דפיקה בדלת, משפחת שכול, עם ישראל חי, איום ונורא.
"אלו הם חיינו בזמן האחרון", עת למות ועת לבכות ואלה השמות, הותר לפרסום:
גיא לוזר בן 21 מיובלים, גלעד הראל נפל בדרום לבנון, נועם מדמוני בן 22 משדרות,
בן כהן מסיירת נח"ל מלהבים, מקסים אנטיס מבית ים, אורי גרינברג בן 21 מסיירת גולני מפתח
תקווה, אביעד אלחנן וולנסקי בן 21 לוחם גדוד 77 מירושלים, משה יצחק הכהן כץ בן 22
לוחם גדוד 890 מחטיבת הצנחנים, אורי דמרי בן 20 מפעיל צמ"ה ממושב לימן,
מאהר ח'אטר בן 38 מאוגדה 91 ממג"דל שאמס, חללי צה"ל מרץ - אפריל
שנת אלפיים עשרים ושש, יהי זכרם ברוך. אייכה אלוהים? אתה פייק!
הבטחת חלב ודבש. קח את הנבלה, הבא שלום ונתחזק!
לנצח נאכל חרב? זה רע, רע, רע. אני מת?

רולטת זקוקים - ספר שירים ||

יוסי קירקין

בית שלישי

מה עוד צריך לקרות
בכדי שהמתסכלים המדבאים
הממרמרים המשפלים
יבינו שהאניה טובעת
כלם מתים
מהקברניט עד לעכברים

מה עוד צריך לקרות
בכדי שמאמיני הפת
האוהדים הפנאטים
רואי האור והזהר
יבינו
את מה ששני בתים
לא הבינו

דמעות

המון סוגים של דמעות
רסיסים רסיסים
דמעות של שמחה
מתחת לחפה
דמעות של עצב
אל מול השכול
דמעות של שחרור
אל מול המחר
דמעות של כאב
אל מול חלוק לבן
דמעות של התרגשות
אל מול אפור מרוח
יש המון סוגים של דמעות
אבל הכי הכי צורבות הן
דמעות של מדינה
דמעות של עם

רְסִיסֵי חַיִּים

שְׁכָבוֹת שְׁכָבוֹת
שֶׁל חֶסֶר וְדָאוֹת
מִפְרִידוֹת בֵּין הַחַיִּים לַמְצִיאוֹת
טוֹפּוֹגְרַפְיָה שֶׁל אֲשִׁלּוֹת
שְׁגוֹרְמוֹת לַמָּסַע הַזֶּה
לְהִרְאוֹת הַגִּיּוֹנִי

שְׁכָבוֹת שְׁכָבוֹת
שֶׁל חֶסֶר וְדָאוֹת
מִרְחָפוֹת בְּמִרְחָבִים
מִנְסוֹת לְהִתְכַּנֵּס לַמְבִּנָּה
שִׁיאֲפָשֶׁר לָנוּ לַחֲשֹׁב
נְשִׁישׁ מִשְׁמַעוֹת
לַמְרוֹץ הַמְטוֹרֶף
הַזֶּה

מַעְצָמוֹ

כָּל הַזְמַן אֲנַחְנוּ מִפְתָּעִים
נִזְכָּרִים בְּעֶרְגָּה
מִכֶּמֶה הָיָה טוֹב פֶּה
וְאִיךָ נִהְיָה פֶה נֹרָא

כָּל הַזְמַן אֲנַחְנוּ מַצְפִּים
שֶׁהַמְּנִהִיגִים שָׁלָנוּ
יִתְנֶהְגוּ כְּמוֹנוּ
יִפְעֲלוּ לְטוֹבָתֵנוּ
אָבֵל בְּפִעַל זֶה הַפּוֹף

כָּל הַזְמַן אֲנַחְנוּ מִתְעַלְמִים
מִהֲרָבָה סִימָנִים מְעִידִים
בּוֹחֲרִים לְהִתְרַחֵק
לְהַבִּיט לְצַד הַשָּׁנִי
מִקוּיִם שָׁזֶה יַעֲבֹר
מַעְצָמוֹ

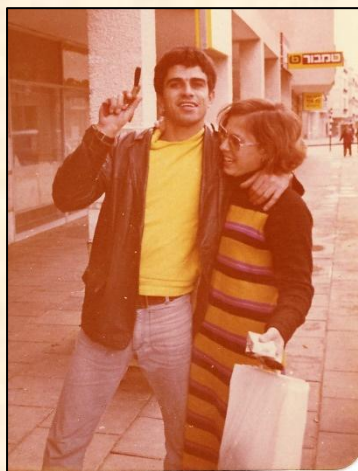
אחרי מות עפרה דנון 1951 - 2026

עפרה ויוסי דנון הגיעו לרמות השבים עם ילדיהם גל ואילן ב-1988. עפרה, ביתם הבכורה של נעמי ויוסי שטיין, נולדה בקיבוץ יפתח בשנת 1951. אחיה בעז ויורם נולדו בשנים 1954 ו-1959. אימה נולדה וגדלה בקיבוץ יגור ואביה, שנולד באוסטריה, עלה לארץ ב-1945 ונקלט בחברת נוער בגבעת ברנר. עפרה ומשפחתה התגוררו מספר שנים בגדות וביגור וב-1961 עברו לבאר שבע. היציאה מהקיבוץ הייתה קשה לעפרה ולמשפחה ועם זאת עפרה השתלבה בעיר החדשה ואף מצאה בה חברות טובות. כשהוריה עברו לירושלים בתחילת שנות השבעים, היא התגוררה תקופה מסוימת אצל דודתה צילה בקיבוץ מלכיה.

בריאיון לאחר פטירת אמה, הבת גל סיפרה: "אמא התגייסה לצבא ב-1970 ותקופת שירותה בחיל הקשר ברפידים, סיני, הייתה אחת היפות בחייה. היא רכשה חברים חדשים שאיתם נשארה בקשר כל חייה".

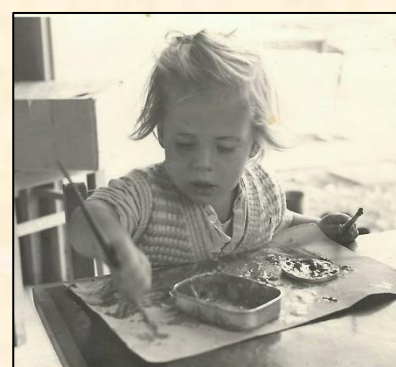
בשנת 1973 עפרה נישאה ליוסי דנון, יליד קיבוץ דורות ששירת כקצין בשייטת. בשנה הראשונה הם התגוררו אצל אמה של עפרה בירושלים ומספר חודשים לאחר לידתה של גל הם עברו להתגורר בקריית שאול. גל סיפרה: "בשנת 1976 הגענו לשכונת הפועלים א' בהוד השרון. מספר חברים של אבי מקיבוץ דורות התגוררו בסביבה עם משפחותיהם והיינו מעין קומונה נחמדה.

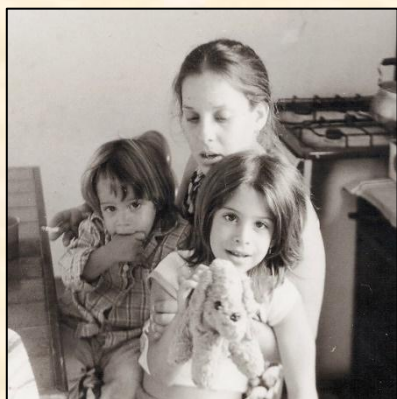
עפרה ויוסי, 1976,
צלם לא ידוע

עפרה (מלפנים) עם חברות בצבא,
1973, צלם לא ידוע

עפרה כפעוטה, 1954,
צלם לא ידוע

בשנים אלה הוריי התוודעו לרמות השבים וחלמו לגור במקום, ולאחר כעשר שנים, עם מכירתו של 'פרדס ראפ' שהשתרע מרחוב התמר עד בריכת השחייה, הם רכשו מגרש ובנו עליו את ביתנו".

עפרה עם הילדים גל ואילן, 1981, צלם יוסי דנון ידוע

זמן קצר לאחר שיוסי השתחרר מהצבא הוא פתח חברת תכשיטים עם שני שותפים בשם 'אגט' (כיום 'דנון תכשיטים') ועפרה עבדה בה תקופה מסוימת. בהמשך, היא הקדישה את זמנה לגידול הילדים ובמקביל הרחיבה את השכלתה בתחומים שונים.

בהספדה ציינה גל: "אמא הייתה אחת הנשים החכמות והמשכילות שהכרתי. מאז שאני זוכרת את עצמי היא תמיד למדה משהו. השתתפה באין ספור קורסים באוניברסיטה הפתוחה על היסטוריה, פילוסופיה, דת ומגדר... אמא אהבה ספרים אהבת נפש. בכל בית שגרנו בו היו תמיד המון ספרים, כשהיינו ילדים היא הרבתה להקריא לנו, וכך נהגתי גם אני עם ילדי... היא החדירה בנו פמיניזם וחשיבה ביקורתית וחינכה אותנו להיות אנשים טובים, חומלים ורגישים לזולת - ובעיקר לחלש... אמא הייתה פעילה בקבוצות ובפורומים שמקדמים ערכים של חופש ושוויון ושמחה על כל הזדמנות להתווכח, ללמד ולהעביר הלאה את כל מה שספגה. אמא אהבה מאוד בעלי חיים והייתה לה חיבה מיוחדת לכלבים. לאורך השנים ההורים אימצו כלבים רבים, עזובים, קשישים או חולים שאף אחד אחר לא הסכים לאסוף לביתו, לעיתים חמישה בו זמנית".

שלושה מהכלבים של משפחת דנון, 2020 צילמה עפרה דנון

גל הוסיפה בריאיון: "חשיפתה לתחום האומנות החלה בסטודיו לקרמיקה של גליה בהוד השרון, באמצע שנות השבעים, שבו יצרה כלים שונים באובניים ובלעדיהם. את אחת מהמאפרות שהכינה היא הקדישה לאבי וזו קיימת בביתנו עד היום. שנים מאוחר יותר, היא רכשה אובניים לביתנו בכפר והכינה כלים כתחביב. באמצע שנות השמונים היא השתתפה בקורס רישום ותקופה מסוימת גם בחוג קרמיקה בכפר. היא אהבה מאוד לשרבט, ובכל פעם שישבה ליד שולחן עם דף וכלי כתיבה, השוליים התמלאו מיד בשרבוטים. עם השנים היא למדה גם ציור על עץ, רקמה ואמנות טלאים ובכל אחד מהם, עסקה זמן מה. לאמנות הטלאים היא חשפה גם את אימה וביחד הן תפרו ידנית שמיכות רבות. זו הייתה 'עבודת נמלים' שחייבה זמן רב והמון סבלנות. כשאמא הבינה שהיצירה היא-היא הייעוד שלה, היא השלימה לימודי הוראה בתחום האומנות.

המאפרה שעפרה הכינה ליוסי וההקדשה, סוף שנות השבעים, צילמה גל דנון

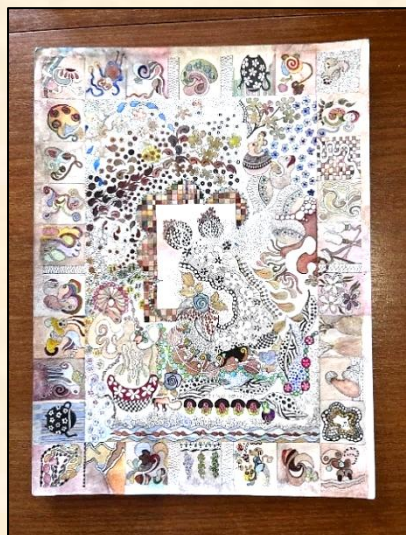
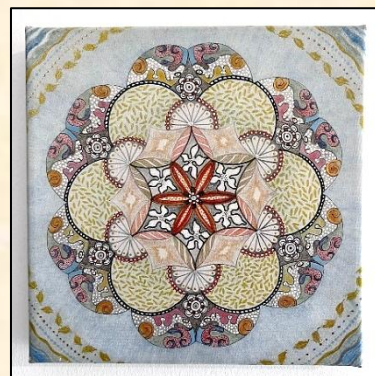
מעבודות הקרמיקה בסוף שנות השבעים, צילמה גל דנון

מהשרבוטים של עפרה, 2025, צילמה גל דנון

התחום שאליו אמא התחברה יותר מכל היה ציור מנדלות. היא למדה את הנושא אצל איתן קדמי, מראשוני האומנים בתחום זה בארץ, לפני יותר מעשרים שנים, והשתתפה במספר קורסים. לאחר שציירה מנדלות רבות ומגוונות היא פתחה סטודיו להוראה בבית, לפני כ-15 שנים, והיקף המשתתפות גדל בהדרגה. וכך בגיל מבוגר יחסית היא מצאה לעצמה סוף סוף מקצוע שסיפק לה המון משמעות ואושר גדול. היא אהבה ללמד ונהנתה מהתוצרים. התלמידות שאספה סביבה הפכו לחברות יקרות והיו חלק משמעותי מאד בחייה".

מהמנדלות שעפרה הכינה. השמאלית צוירה ב-2026 והוקדשה לנכדתה נועם, צילמה גל דנון

ורדה שפיר, אחת מתלמידותיה הנאמנות ציינה בהספדה: "...חדוות היצירה נבעה ממך בעוצמות ובכישורן בלתי נדלים. בטוח שנולדת עם הניצוץ האמנותי ומאז ולאורך שנות חיך למדת ופיתחת אותו ... תמיד עם יופי, שלמות, אור ובעיקר צבעוניות...הייתה לך יכולת מופלאה לאגד בחוגיך השבועיים קבוצות נשים בנועם אינסופי וברוח טובה כשאמנות/אומנות יצירת המנדלות היא הציר המחבר, ולצידה תובנות ושיחות על החיים, המחשבות והדעות שלנו..."

ציור על עץ, תחילת שנות השמונים, צילמה גל דנון

שיעור מנדלות בסטודיו, 2020, צילמה עפרה דנון

עפרה חלתה לפני כשלוש שנים וחצי ובחודשים האחרונים לחייה חזרה לצייר מנדלות במיטתה. הפעילות שימחה אותה וחדרה היה תמיד מלא בדפים ובצבעים מסוגים שונים. זה העסיק אותה במהלך היום והיא הרבתה לומר: "ציור המנדלות מרגיע אותי, זו המדיטציה שלי, אלה הרגעים היחידים ביום שבהם אני מאושרת ולא חושבת על המחלה".

ובהספדה הוסיפה גל: "בשבועות האחרונים לפני מותה אמרנו לאמא שלכולם במשפחה היא ציירה מנדלה מיוחדת ורק לנועם, נכדתה הבכורה, אין מנדלה משלה. אמא נענתה לאתגר והכינה גם לה מנדלה, עליה שקדה לילות כימים, עד שלא יכלה לצייר עוד. זה היה ציורה האחרון ונועם ראתה אותו לראשונה כשבאה לומר לאמא שלום אחרון.

אמא אהבה את ארבעת נכדיה אהבת נפש. כל נכד שנולד היה מקור להתרגשות אין קץ ואהבה מסוג חדש... כל אחד מהם מצא לו את המקום והזמן המיוחד שלו איתה והסיפורים שלהם על המפגשים והבילויים איתה היו תמיד מחממי לב ומצחיקים כאחד.

ונועם נכדתה ציינה בהספדה: " סבתא, אני כל כך אוהבת אותך וכואבת על כל הדברים שלא הספקנו לעשות ביחד, אבל אני מבטיחה לך שאגשים את כל החלומות שלנו ואעשה את הטיול שתמיד חלמנו עליו... ואני יודעת, שבכל צעד בדרך תמיד תהיי איתי".

עפרה עם נכדתה נועם בלונדון, 2015
צילמה גל דנון

עפרה עם הנכדים ארז, גבע וגיא, חנוכה
2015, צילמה גל דנון

מאז שעפרה חלתה, יוסי פרש מעבודתו והתמסר בכל ליבו לטפל בה. בחודשים האחרונים היא נעזרה גם בעובדת זרה, רגישה ואוהבת, בשם ריטה. וגל הוסיפה: " לאמא היה קשר מיוחד עם גיסתה אסתי שליוותה אותה במסירות לאורך מחלתה והגיעה לבקרה אחת לשבוע מקיבוץ דורות כדי לבלות איתה".

וכך סיימה גל את הספדה: " ולך, אמא, תודה על חיים שלמים. תראי אותנו, ממשיכים ביחד ונאחזים במה שתמיד לימדת אותנו - שהמשפחה שלנו, הקשר בינינו, האהבה והתמיכה ההדדית הם מה שבאמת חשוב. אנחנו אוהבים אותך".

עפרה הותירה משפחה חמה ודואבת, יהי זכרה ברוך!

הכתבה מתבססת על ריאיון עם גל דנון ממרץ 2026.
ראיינה וערכה: תמר ישר
התמונות באדיבות המשפחה

הבזק מהעבר

שבועות בגן הילדים בשנות השישים

לקראת חג השבועות בחרנו להתמקד השנה באופן שבו צוין האירוע בגן רבקה' לפני שישים שנים.

רבקה בוגין, שהייתה הגננת באותן שנים, סיפרה: "החגיגה נערכה תמיד בחצר הגן ובהשתתפות ההורים. בהתאם למסורת, הילדים הגיעו לבושים בבגדים לבנים, עם זרים אמיתיים לראשיהם וטנא בידיהם".

בשיחה שהתקיימה עם אורית גוטמן ברק, שהתחנכה בגן באותן שנים, היא ציינה: "חג השבועות היה חג משמעותי עבורי. זו הייתה התרגשות מיוחדת ללבוש בגדי חג ולחוש את אווירת החג עם כל הילדים".

מספר ילדים סיפרו על תהליך הכנת הזר. אסנת אפיק ניתאי אמרה: "כדי להכין את הזר הלכנו לגינה של סבתא שלי (גרדה לנדסברגר), שהיו בה פרחים יפים ושיח אספרגוס שענפיו שימשו כבסיס לזר. כדי שהוא לא ידקור, שמו לי בד על הראש. אורית הוסיפה: "אמא שלי הייתה משקיענית בגינה הביתית. הלכנו ביחד לקטוף פרחים מהגינה וכן פרחי בר מאחורי הלול", ואמיר קין הדגיש: "משום מה נהגו להכין את הזר מענפי אספרגוס שהיו מגרדים בטירוף". ורבקה ציינה: "ילדים שחשו אי נוחות הסירו את הזר".

רבקה בוגין (יושבת משמאל), ילדי הגן וההורים (מימין) בחגיגת שבועות, 1966, צילם יעקב בוגין

ומה לגבי הטנא? אמיר ואורית זוכרים שהוא הוכן לרוב מקופסת נעליים, ואמיר הוסיף: "ציירנו עליו מבחוץ וצבענו, ובפנים הנחנו איזה נייר רך, אולי נייר קרפ... הידית הייתה רצועה מבריסטול שנגזר והודבק או הודק לקופסא. מאחר ולנו הייתה גינת ירק בחצר, הטנא מולא בתוצרת עצמית, כנראה במלפפונים, בתרמילים של אפונה ושעועית צהובה, בגזר ובקולרבי, ואולי גם בתות שדה שהיה אז יקר מציאות וכמעט שלא היה בגידול מסחרי". אורית זוכרת גם שהיא אהבה להראות לסבתה הלנה את הטנא היפה.

רבקה בוגין (באמצע התמונה) וילדי הגן בחגיגת שבועות, 1963, צילם יעקב בוגין

באשר לתוכנית החגיגה, רבקה סיפרה: "היא כללה שירי חג שלוו ע"י אחת מהמנגנות באקורדיון שהגיעו לגן אחת לשבוע, רקדנו וקיימנו תהלוכה. לעיתים, חגגנו את החג ביחד עם גן 'דבורה' מהוד השרון (ברחוב השקמים). באותן שנים, כל ילד מהגן שלנו החליף את הטנא שלו עם ילד מהגן השני ובשנים שבהם חגגנו עצמאית, הסלסלות הוחלפו בין ילדי הגן".

נשמח לקבל זיכרונות נוספים מבוגרי הגן לאורך השנים ומהוריהם ותמונות משנים אחרות.

הכתבה מתבססת על מידע שנאסף לאחרונה מרבקה בוגין וממי שהיו ילדים בגן בשנים אלה.

ליקטה וערכה: תמר ישר

התמונות מאוסף רבקה בוגין

נופי רמות השבים

36 להר

האורן הסנק ברחוב שרת

רוצים להישאר מעודכנים ? הצטרפו לקבוצת הווטסאפ לתושבים

קישור להצטרפות <<

<https://chat.whatsapp.com/CHwBjdnGGIJ1wh6wfh7We5>

הקבוצה סגורה לתושבי רמות השבים בלבד לצורך קבלת הודעות ופרסומים מטעם הוועד והמועצה
רק מנהלי הקבוצה יוכלו לשלוח הודעות, אין אפשרות להגיב בפורום רחב

עלון הכפר יוצא לאור מטעם ועדת העלון
שחבריה הם תושבים מתנדבים ובסיוע הוועד המקומי.
הפקה, עריכה לשונית ועיצוב גרפי: גונן ישר ואריאלה גסמן

